

תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלָמָא,
בְּרָא לִיה בְּדִינָא. כִּיּוֹן דְּחִזָּא דְלָא מִתְקַיִים,
שְׂתַף בֵּיה חֶסֶד. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב ד)
בַּהֲבֹרָאם, בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים, וְאוֹקְמוּהָ
בְּאַבְרָהָם אֵיתְקַיִים עֲלָמָא. בְּגִינֵי כֶּף הָאֵי בְּרָא,
בִּיתָא דְעֲלָמָא, עַל שְׁמִיָּה אֵיתְקַרִי. הֵדָא הוּא
דְכְּתִיב, (שם כא לא) עַל כֶּן קָרָא שֵׁם הָעִיר בְּאֵר
שָׁבַע. אַף עַל גַּב דְּהָאֵי בְּרָא אֲתַדְבַּק בְּיַצְחָק,
דְכְּתִיב וַיִּקְרָא אֹתָהּ שְׁבַעָה. שְׁמָהּ בְּאֵר שָׁבַע,
סֻטְרָא דְאַבְרָהָם, וְלֹא בְּאֵר שְׁבַעָה, הֵדָא הוּא
דְכְּתִיב, (שה"ש ב ו) וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבַקְנִי.

וְתָא חֲזִי, אַרְבַּע מְאִינוֹן שְׁבַעָה זַפְּאֵי קְשׁוּט,
כַּד בְּעוּ לְאַתְקַרְבָּא בְּשְׁכִינְתָא, בְּרִזָּא
דְשָׁבַע, כִּלְהוּ אֵיעָרְעוּ בְּהָאֵי בְּאֵר, דְלָא פְסָקוּ
מִימּוּי לְעֲלָמִין.

אַבְרָהָם פְּרִי לָהּ לְהָאֵי בְּרָא, בְּגִין דְּאִיהוּ
אוּלִיף לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דִּיפְלַחוּן
לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכִיּוֹן דְּכָרִי לָהּ, אֲפִיק
מִיִּין נִבְעִין דְלָא פְסָקִין לְעֲלָמִין.

וְכִיּוֹן דְּמַת אַבְרָהָם, מַה פְּתִיב וְכָל הַבְּאֵרֵת אֲשֶׁר
חִפְרוּ עֲבָדֵי [אַבְרָהָם] אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם.
בְּאֵרֵת פְּתִיב, וְחַד הָוָה, דְכְּתִיב בְּאֵר שָׁבַע,
וְקָרִינָן בְּאֵרֵת, דְּמִשְׁמַע דְּסַגִּיאִין הוּוּ. בְּגִין
דְּהָאֵי בְּרָא, מִתְחֲזִי לִוְן לְאַבְהָן בְּכָל דּוּכְתָא
דְּהוּוּ אֲזֵלִין, וְהוּוּ מִתְחֲזִי לִוְן כְּבִירִין סַגִּיאִין.
כִּיּוֹן דְּמִלְיוּהָא פְּלִשְׁתִּים עֲפָרָא, רָזָא דְאַהֲדָרוּ
בְּנֵי עֲלָמָא לְעַבּוּדָה זָרָה, הָוָה עֲלָמָא
שְׁמָם, דְּלִית דִּידַע לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. כִּיּוֹן
דְּאָתָא יַצְחָק, מַה פְּתִיב, וַיֵּשֶׁב יַצְחָק וַיַּחֲפֹר
אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם אֲשֶׁר חִפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם
אָבִיו. מַאי וַיֵּשֶׁב, אָלָא דְאַתִּיב עֲלָמָא
לְתִיקּוּנָיָהּ, וְאוּלִיף לִוְן לְבְנֵי עֲלָמָא דִּידַעוּן
לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית

בא וראה, כשברא הקדוש ברוך
הוא את העולם, ברא אותו בדין.
כיון שראה שאינו מתקיים, שתף
בו חסד. זהו שכתוב (בראשית ב)
בהבראם, ביום עשות ה' אלהים,
ויפרשה שבאברהם התקיים
העולם. משום כך הבאר הזו,
ביתו של העולם, על שמו
נקראת. זהו שכתוב (שם כא) על כן
קרא למקום ההוא באר שבע. אף
על גב שהבאר הזו נדבקה
ביצחק, שכתוב (שם כו) ויקרא
אותה שבעה. שמה באר שבע,
צדו של אברהם, ולא באר
שבעה. זהו שכתוב (שיר ב) וימינו
תחבקני.

ובא ראה, ארבעה מאותם שבעה
צדיקי אמת, כשרצו להתקרב
לשכינה בסוד של שבע, כלם
פגשו את הבאר הזו, שאין
פוסקים מימיה לעולמים.
אברהם כרה את הבאר הזו,
משום שהוא למד את כל בני
העולם שיעבדו את הקדוש ברוך
הוא, וכיון שפרה אותה, הוציא
מים נובעים שלא פוסקים
לעולמים.

וכיון שמת אברהם, מה כתוב?
(בראשית כו) וכל הבארות אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם. בארות
כתוב, ואחת היתה, שכתוב באר
שבע, וקראו לה בארות, שמשמע
שרבות היו? משום שהבאר הזו
נראתה לאבות בכל מקום שהיו
הולכים, והיתה נראית להם
כבורות רבים.

כיון שמלאוה הפלשתים עפר,
הסוד שחזרו בני העולם לעבודה
זרה, הנה העולם שמם, שאין מי
שמפיר את הקדוש ברוך הוא.
כיון שבא יצחק, מה כתוב? (שם)
וישב יצחק ויחפר את בארות
המים אשר חפרו בימי אברהם
אביו. מהו וישב? אלא שהשיב